

מ"ת 37067/06/17 - אדם תומא נגד מדינת ישראל, גב' טל שלי, מתמחה

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 37067-06-17 מדינת ישראל נ' תומא(עציר)
תיק חיצוני: 1839/17

בפני
המבקש
נגד
המשיבה

כבוד השופט דניאל קירס

אדם תומא (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד רפי מסאלחה

מדינת ישראל
באמצעות פרליטות מחוז צפון
גב' טל שלי, מתמחה

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לשינוי תנאי שחרורו בתנאים.

2. על-פי כתב האישום, הנאשם סבר כי חברו, המתלונן, דיבר סרה על ארוסתו, על כן התקשר למתלונן וביקש ממנו לרדת לכניסת ביתו על מנת לעשן סיגריה; בהמשך הציע לו סיבוב ברכב; נהג עד שהגיע למקום חשוך. שם ירדו השניים מהרכב והנאשם תקף את המתלונן בעצמה באגרופים בפניו והותירו במקום פצוע ומדמם. נטען כי כתוצאה מעצמת האגרופים גרם למתלונן שבר עם תזוזה בגג סינוס מקסילרי ימני, דהיינו- שבר עם תזוזה בארובת עין ימין. נטען כי המתלונן איבד הכרתו וכאשר זו שבה אליו והא הלך ברגל לביתו כאשר הוא מדמם ומקיא. בהמשך אושפז ועבר ניתוח לתיקון השבר. המבקש מואשם בחבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. ביום 3.10.2017 הורתה כבוד השופטת הבכירה ד' שרון-גרין על שחרור הנאשם למעצר בית. השופטת שרון-גרין עמדה על העדר המחלוקת בענין ראיות לכאורה. נקבע כי עילת המסוכנות מתקיימת. כן עמדה על כך שלנאשם אין עבר פלילי והוא שירת שירות צבאי מלא חרף העובדה שאינו מחוייב בכך, נסיבה המפחיתה, כך נקבע, ממסוכנותו. כן נקבע כי נוכח זהות המוערבים, קם חשש לשיבוש הליכים. נקבע כי העובדה שבמשך שבועיים המשיך הנאשם להתגורר בביתו בשכנות למתלונן מבלי שהתעורר ויכוח נוסף ומבלי שנעשה ניסיון לשבש הליכים, מפחיתה את מסוכנותו ואת החשש לשיבוש הליכים. כן צוין כי הנאשם התנצל בפני המתלונן הגם שכלל לא החלה חקירה משטרתית בענין. הנאשם שוחרר למעצר בית מלא בביתו של מר אליאס מרג'יה ביפיע עד לתום ההליכים בנוסף לתנאים נוספים, לרבות אי-יצירת קשר עם מי מעדי התביעה.

4. ביום 9.11.2017, בהסכמת המדינה בהמלצתה של השופטת שרון גרין, הותר לנאשם לצאת ממקום מעצר

הבית בליווי המפקח לעבודה במפעל במגדל העמק.

5. ביום 31.5.2018 הגיש הנאשם בקשה "דחופה" לעיון חוזר, בבקשה ל"צמצום מעצר הבית תוך מתן אפשרות ביטול ההרחקה ליפיע ואפשרות חזרה למגורין [כך] בנצרת". בבקשה טען הנאשם כי הוא מאורס עוד לפני האירוע מושא כתב האישום וכאשר מועד החתונה נקבע לפני כשנה. הוא ביקש לאפשר לו להתגורר "בביתו העצמאי עם רעייתו לעתיד", לא בשכנות עם המתלונן ובני משפחתו. הנאשם ציין בבקשתו כי לא הפר את תנאי השחרור, וכי אין סיכון בהתרה לבקשה.

6. המדינה התנגדה לבקשה, בטוענה כי התיק קבוע להוכחות בחודש יוני 2018, וכי עדי התביעה המתגוררים בשכנות למבקש טרם העידו וכי למיטב הידיעה אין הליך סולחה. בנסיבות אלה, כך טענה המדינה, קיימת מסוכנות וקיים חשש לשיבוש הליכי משפט. נטען כי תנאי השחרור מידתיים וכי המשפט מתקדם בקצב סביר, בשים לב לעובדת היותו של הנאשם משוחרר. ב"כ המדינה הוסיפה בדיון בפני כי המתלונן שלח מכתב בו מסר כי הוא מרגיש מאוים בידי הנאשם; המדינה לא הגישה מכתב נטען זה לבית המשפט.

7. בדיון בפני בבקשה זו ביום 7.6.2018 הודיע הנאשם כי הוא מוותר בתיק העיקרי על כל עדי התביעה - למעט רופאים בעניין השאלה הרפואית בדבר הטענה לשבר באפו של המתלונן - וכי הוא מסכים להגשת הודעותיהם. מכאן, על-פי הטענה, מתאיין החשש לשיבוש. בהפסקה בדיון הגיש הנאשם במסגרת התיק העיקרי הודעה לפיה הוא מוותר על עדים כאמור. לטענת המדינה, אין בכך כדי לאיין את החשש לשיבוש, שכן, לטענתה, מאחר ובשלב קודם בהליך זה הודיע הנאשם דווקא על כך שהוא מוותר על עדות הרופאים וכעת הוא מחליף את טענתו ומוותר על עדים ועומד על עדות רופאים, אין מקום לסמוך על הצהרתו והחשש לשיבוש בעינו עומד. הסנגור הנכבד טען כי לא הוצהר דבר במסגרת התיק העיקרי בענין ויתור על רופאים.

8. טענת הנאשם לפיה מעולם לא הודיע על ויתור על העדת רופאים, אינה משקפת את פרוטוקול הדיון בתיק העיקרי. רשום בפרוטוקול בתיק העיקרי מיום 10.9.2017 "רופאים בשלב זה אני מוותר עליהם אלא אם כן יתעורר צורך זאת מבלי שאני חוזר בי מהכחשתי את החבלות מחוסר ידיעה" (ע' 5 ש' 13-14). עם זאת, כבר בפרוטוקול בתיק העיקרי מיום 10.5.2018 טען הסנגור כי העדים החשובים הם הרופאים וכי לאחר עדות הרופאים יודיע על "ויתורים רציניים" בנושא עדים אחרים.

9. בדיון בפני ביקש הנאשם, בנוסף, לקיים את חתונתו בבית הוריו. בענין זה, נוכח סמיכות בית ההורים למגורי עדי תביעה; נוכח העדר העקביות בעמדתו של הנאשם בתיק העיקרי לגבי העדת עדים שאינם רופאים; מאחר ועיון בתיק העיקרי מעלה כי הוחלט על עדותם של כל עדי התביעה בדיונים ביום 17.6.2018 ו-19.6.2018; דומני כי הזמן לבחון את הבקשה לקיים את החתונה בבית ההורים יהיה לאחר הדיון בתיק העיקרי ביום 19.6.2018, עת יהיה ברור אם הודעות העדים שאינם רופאים הוגשו ללא חקירה מטעם ההגנה ואם המאשימה כבר הכריזה "אלה עדיי".

10. אף לא מצאתי להיעתר לבקשה בענין העתקת מקום מעצר הבית. הסנגור טען כי המרחק בין נצרת בה מצוי

בית משפחת הנאשם הסמוך לבית המתלונן בנצרת, לבין מקום מעצר הבית ביפיע, אפסי. הוא טען כי הדירה ששכר הנאשם סמוך לבית החולים האנגלי בנצרת נמצאת בקצה הדרום מערבי של נצרת, כאשר בית הוריו מצוי בקצה הצפון מערבי של נצרת. אולם הוא הגיש העתק הסכם שכירות לדירה בסלזיאן 6122/11 בנצרת. עיון במפה מעלה כי בית המשפחה בחר' רואוס אל ג'יבאל 40, אינו בקצה הצפון מערבי של נצרת, וכי המרחק בין בית החולים האנגלי לקצה דרום מערבי של נצרת גדול גם כן. עיון במפה מעלה עוד, כי הדירה השכורה הנטענת ממוקמת לא יותר מ-600 מ' מבית הוריו. לאור האמור לעיל בענין עילת השיבוש, ונוכח הקרבה בין הדירה השכורה הנטענת לבין בית הורי הנאשם הסמוך לבית המתלונן ומשפחתו, גם ענין העתקת מקום מעצר הבית ראוי לשקול לאחר דיוני ההוכחות בימים 17.6.2018 ו-19.6.2018.

11. לאור האמור, הבקשה, למצער בשלב זה, נדחית.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ח, 10 יוני 2018, במעמד הצדדים.

דניאל קירס, שופט